Rok V. **Warszawa, 30 stycznia 1926 r.** **Nr. 3, 4.**

JEŹDZIEC i HODOWCA

WARUNKI PRENUMERATY TYGODNIKA WRAZ Z DODATKAMI W PRZEDDZIEŃ WYŚCIGÓW,
w Warszawie kwartalnie 10 zł.
Cena numeru 2 zł.
ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI:
Warszawa, Krakowskie Przedmieście 32, telef. Nr. 220-26
Rachunek P.K.O. Nr. 6161.

Uprzejmie prosimy Sz. Prenumeratorów o wczesne wpłacanie prenumeraty, gdyż zatrzymywanie opłaty sprawia nam trudności w nakładzie naszego pisma.

ŻYCIE SPORTOWE W ANGLJI.

WYJAZD NA POLOWANIE LISTOPADOWE NA LISY.

CZOŁOWE OGIERY ANGLJI.

Kulturalny zespół hodowlany, obejmujący produkcję konia pełnej krwi angielskiej we wszystkich częściach świata, poświęca stałą uwagę rezultatom corocznych wyścigów w Anglji, przedewszystkiem pod kątem widzenia pochodzenia najwybitniejszych zwycięzców.

Sama nazwa konia, a tembardziej nazwisko właściciela oraz szczegóły przebiegu poszczególnych wyścigów schodzą przytem na drugi plan; najszerszy interes przedstawiają: pochodzenie zwycięzców, ugrupowanie ich według poszczególnych rodów, a w ściślejszym ujęciu według ogierów reproduktorów.

Podług tych rezultatów i ich zestawień nabiera kierunku szereg nowych twórczych zabiegów hodowlanych, wybór najbardziej poszukiwanych krwi wedle rodów i osobników, zestawienie rodowodów w nowych połączeniach na najbliższy sezon hodowlany, jako też popyt na rynkach licytacyjnych, na klacze i na roczniaki. Ten ostatni rynek, na którym są w obrocie coraz to większe sumy, a zapotrzebowanie nigdy nie słabnie, odznacza się szczególnem wyczuleniem, jest stale w poszukiwaniu wschodzących gwiazd hodowlanych — tych reproduktorów, które w najbliższej przyszłości mogą się wysunąć na czołowe miejsce jako ojcowie klasycznych zwycięzców. A wszystko to podlega niezmiennie zasadzie o wielu powołanych i niewielu wybranych, a siła faktów druzgocze liczne iluzje, mody, i na prawdopodobieństwach, analogjach i logicznych zestawieniach pobudowane rozumowania i koncepcje.

Anglik, taki trzeźwy i pozytywny, czy to w codziennym bussinessie, czy w polityce — chodzące zaprzeczenie wschodniego „kismet" lub naszego „jakoś to będzie", w sporcie i hodowli koni załamuje się w jednolitości linji własnej psychologji, doszedłszy do określenia „the glorious uncertainty of the turf", o sławnej, a więc nie dającej się przezwyciężyć niepewności na torze. Nasz Ludwik Grabowski, uosobienie przedsiębierczości i entuzjazmu w zespole z bezwzględnem kpiarstwem, ile razy jakiś najefektowniejszy rodowód przychodził w wyścigu „od Mokotowa", albo już w maju spacerował z grubo obandażowaną przednią lewą nogą, na swój samowity sposób wybuchał, że „taki co myśli, że coś w tem rozumie jest największym gł.. cem".

Obie tak odmiennie wystylizowane, a duchowo pokrewne sentencje kryją w sobie więcej hipokryzji jak rezygnacji.

* * *

Od połowy zeszłego stulecia skonsolidowana rasa konia pełnej krwi angielskiej rozwija się w prostej linji męskiej w ograniczonej ilości rodów, ten fakt jest bezsporny i stanowi można powiedzieć ramę stałą — wszelkie inne przejawy wewnątrz tej ramy podlegają fluktuacjom, przyczem rozległość wahań jest bardzo widoczna już na przestrzeni każdego dziesięciolecia.

Poniższy wykaz zawiera nazwiska reproduktorów czołowych, które od roku 1851 stały w kolei lat na naczelnem miejscu wygranych w Anglji. Pokazuje on, że wpływ takich najwybitniejszych reproduktorów obejmował nieraz okres kilkoletni, dochodził do dziesięciolecia, ażeby ustąpić wybitnemu przedstawicielowi innego, mniej lub więcej oddalonego w swem pochodzeniu, a czasem znowu bliżej pokrewnego rodu, przyczem taka kilkoletnia indywidualna supremacja nie znalazła już ponowienia w następnych pokoleniach męskiego potomstwa, jak to już bezpowrotnie wyjaśniło się w rodzie Orlando i Buccaneera, a może definitywnie zagrażać rodowi Hermita, o ile nie znajdzie się niezależny a przedsiębiorczy umysł hippologiczny pośród hodowców Anglji, któremu uda się z powodzeniem powtórzyć eksperyment, dokonany przez import z Francji potomka Thormanby na grunt Irlandji ewentualnie Anglji.

Orlando 1851, 1854, 1858.
I. Birdcatcher 1852, 1856.
Melbourne 1853, 1857.
Touchstone 1855.
Newminster 1859, 1863.
Stockwell 1860, 61, 62, 64, 65, 66, 67.
Buccaneer 1868.
Thormanby 1869.
King Tom 1870, 71.
Blair-Athol 1872, 73, 75, 77.
Adventurer 1874.
Lord Clifden 1876.
Speculum 1878.
Flageolet 1879.
Hermit 1880, 81, 82, 83, 84, 85, 86.
Hampton 1887.
Galopin 1888, 89, 1898.
St. Simon 1890, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 1900, 1901.
Kendal 1897.
Orme 1899.
Persimmon 1902, 06, 08, 12.
St. Frusquin 1903.
Gallinule 1904, 07.
Isinglass 1905.
Cyllene 1909, 10.
Sundridge 1911.
Desmond 1913.
Polymelus 1914, 15, 16, 20, 21.
Bayardo 1917, 18.
The Tetrarch 1919.
Lemberg 1922.
Swynford 1923.
Son in Law 1924.
Phalaris 1925.

Jeżeli przestudjujemy zamieszczoną w Nr. 47—48 „Jeźdźca i Hodowcy" za rok ubiegły tabelkę współczesnych reproduktorów Anglji, wedle rozkładu wygranych ich przychówku za rok 1925-ty, te wahania i przesunięcia naczelnych rodów, w porównaniu z ich rozkładem w ostatnich latach przed wszechświatową wojną, przedstawią bardzo widoczne różnice, które już w poprzednich kilku latach po-

wojennych zaczęły występować coraz konsekwentniej. Obracają się one najwyraźniej dookoła przesunięcia wstecz męskiego rodu: Galopin – St. Simon, a wzmożenia Stockwell'ow i Touchstone'ów, lecz nie w rozproszeniu, a w pojedyńczych umacniających się gałęziach: u pierwszego Cyllene, u drugiego Bay Ronald

W oświetleniu rezultatów ostatniego dziesięciolecia, a szczególniej już lat powojennych siły odrodzenia pełnej krwi posiadają swe naczelne oparcie w następujących indywiduach, reprezentujących rody, dotychczas samodzielnie wpływowe.

STOCKWELL 1849 (2. L.) *)

St. Albans 1857 (L.)
Springfield 1873
Sainfoin 1887 (D.)
Rock Sand 1900 (D.)
Tracery 1909 (L.)
Papyrus 1920 (D.)

Doncaster 1870 (D.)
Bend Or 1877 (D.)
Bona Vista 1889 (2)
Cyllene 1895
Polymelus 1902
Phalaris 1913
Manna 1922 (2. D.)

Ormonde 1883 (2. D. L.) niezwyciężony
Orme 1889
Orby 1904 (D.)
Grand Parade 1916 (D.)

STERLING 1868
Isonomy 1875
Isinglass 1899 (2. D. L.)
John O'Gaunt 1901
Swynford 1907 (L.)
Sansovino 1921 (D.)

NEWMINSTER 1848 (L.)
Lord Clifden 1860 (L.)
Hampton 1872
Bay Ronald 1893

Bayardo 1906 (L.)
Gay Crusader 1914 (2. D. L.)
Hurstwood 1921

Dark Ronald 1905
Son-in-Law 1911

Gainsborough 1915 (D. L.)
Solario 1922 (L.)

*) Objaśnienie: Daty przy nazwach — rok urodzenia, 2. wygrana nagrody 2000 gwinei, D — Derby w Epsom (podczas wojny w New-market), L — nagrody St. Leger w Doncaster (podczas wojny w New-market.

TOUCHSTONE 1831 (L.)
Ithuriel 1841
Longbow 1849
Toxophilite 1855
Musket 1867
Carbine 1885
Spearmint 1903 (D.)
Spion-Kop 1917 (D.)

VOLTIGEUR 1847 (D. L.)
VEDETTE 1854 (2)

Galopin 1872 (D.)
St. Simon 1881 niezwyciężony
Persimmon 1893 (D. L.)
Prince Palatine 1909 (L.)

Chaucer 1900
Stedfast 1908

Desmond 1896
Lomond 1909

Speculum 1865
Rosebery 1872
Amphion 1886
Sundridge 1898
Sunstar 1908
Buchan 1916

THORMANBY 1857 (D.)
Atlantic 1871 (2.)
Le Sancy 1884
Le Samaritain 1895
Le Roi Herod 1904
The Tetrarch 1911
Stefan the Great 1916

MELBOURNE 1834
West Australian 1850 (2. D. L.)
Solon 1871
Barcaldine 1878 niepobity
Marco 1892
Marcovil 1903
Hurry One 1913 (L.)
Captain Cuttle 1919 (D.)

Premjowanie ogierów i klaczy typu konika i hucuła.

Zarząd Stadnin Państwowych rozpoczął w b. roku premjowanie koni naszych ras prymitywnych typu konika i rasy huculskiej. Będzie to wielką zachętą dla hodowców powyższych typów koni, a wielce pożytecznem dla naszej hodowli, bo swojski typ konia kształtuje się najwyraźniej i najszybciej, jeśli go się buduje na fundamencie prymitywnej rasy danej okolicy, która, jako produkt tej ziemi, przywykła do warunków klimatycznych i paszy, najlepiej odpowiada wymogom rolnictwa i jako materjał bardzo odporny doskonale wytrzymuje trudy wojenne.

Celem Zarządu Stadnin Państwowych jest w okolicach, w których specjalnie te typy koni są najodpowiedniejsze, utrzymać je w możliwej jednolitości typu. Nagrody przeznaczono dla hodowców nadających się ogierów, aby je uchronić przed wytrzebieniem, dla najlepszych klaczy i dla przychówku. W sezonie kopulacyjnym w roku 1925 stanowiło w powiecie Kosowskim 10 ogierów państwowych rasy huculskiej, a do 4-ch punktów kopulacyjnych doprowadzili hodowcy 424 klaczy, co jest dowodem, że mieszkańcom gór bardzo na zachowaniu tej rasy zależy. Pracę w tym kierunku ułatwiła przeprowadzona przezemnie w r. 1924 rejestracja klaczy.

Premjowanie typu konika odbyło się w dniach 23, 24 i 25 września 1925 r. w miejscowościach: Sądowa Wisznia, Jaworów i Krakowiec. Ogółem doprowadzono 159 ogierów i 324 klaczy, z których premjowano 7 ogierów i 47 klaczy. Materjał, na ogół średniej jakości, wykazuje wiele cech konia pierwotnego, pochodnego bądź to od tarpana, bądź to konia leśnego, przypomina pokrojem swym nieco konie tatarskie—stepowe z lekką przymieszką szlachetnego konia orjentalnego.

Te małe stworzenia o strukturze drobno komórkowej wyróżniają się niezrównaną wytrwałością przy bardzo dobrym efekcie pracy.

Dla niezamożnego kmiecia w powiecie Jaworowskim, który gospodaruje na lichym piasku, jest to ideał siły pociągowej, gdyż nie wymagający, a silny.

DIOMEDES 4-letni og. gn. (Argos i Capdane) p. S. W. Beera, wyjątkowo szybki koń, który w roku zeszłym na dystansach od 1000 do 1200 metrów odniósł w Anglji 7 zwycięztw: w Newmarket wygrał Severals St. (1000 m., 500 Ł) i July Cup (1200 m., 295 Ł), w Ascot—Granville St. (1000 m., 1200 Ł) i King's Stand St. (1000 m., 910 Ł), w Goodwood — King Georges St. (1200 m., 1350 Ł), w Yorku — Nimthorpe St. (1000 m. (700 Ł) i w Doncaster — Portland Handicap (1100 m., 1055 Ł). W tym ostatnim wyścigu, jako trzyletni, niósł 9 st. 2 lb.

Dnia 7-go października r. b. wyjechała komisja pod kierownictwem delegata Zarządu Stadnin Państwowych łącznie z przedstawicielami Państwowego Stada Ogierów w Sądowej Wiszni, oraz z komisją Województwa Stanisławowskiego dla licencjowania ogierów w nasze przepiękne Karpaty, gdzie w trzech miejscowościach, a mianowicie: w Kosowie dn 8 w Uścierykach 9 i w Żabiem 10 października 1925 r. odbyło się premjowanie koni wyłącznie rasy huculskiej. Spędy były bardzo liczne. bo doprowadzono 140 ogierów i 427 klaczy. Nagrodzono premjami pieniężnemi w różnej wysokości 7 ogierów i 97 klaczy, oprócz tego wydano 2 nagrody po 100 zł. dla najlepszych klaczy, które ofiarowali pp. Józef i Stanisław Mencel z Pawełcza, właściciele jedynej w Polsce stadniny koni rasy huculskiej. Najlepszy materjał doprowadzono w Żabiem, a szczególnie wyróżniła się wyrównana stawka 58 klaczy maści srokatej—szerokie, głębokie, doskonale ożebrowane, spodem długie, na krótkich, silnych nogach. Naogół materjał żeński górował, tak jakością, jak i wyrównaniem typu nad ogierami. Należy mieć nadzieję, że kilka bardzo dobrych ogierów z Państwowego Stada Ogierów w Sądowej Wiszni na tak stosunkowo

dobrze zachowanym materjale w klaczach odbuduje także właściwy typ ogiera i zachowa w typie resztki cennego materjału w klaczach.

Po ukończonem premjowaniu włościanin z Żabiego p. Szekieryk w szczerych słowach podziękał delegatowi Zarządu Stadnin Państwowych za pamięć o huculskim koniu i huculskim ludzie i zapewnił, że ludność gorąco będzie współpracować z Zarządem Stadnin Państwowych w pracy nad ocaleniem i ulepszeniem hucuła. Podobnież wójtowie gmin na spędzie w Uścierykach, prosili delegata Zarządu Stadnin Państwowych o utrzymanie w dalszym ciągu systemu premjowania koni huculskich, który to system jest koniecznem uzupełnieniem wysiłku Rządu, dążącego do zapewnienia ludności jaknajwłaściwszych reproduktorów.

Sądowa Wisznia 15 grudnia 1925 r.

Michał Holländer.

Księga Stadna Koni Arabskich.

Najpraktyczniejszą obecnie sprawą w hodowli konia arabskiego w Polsce jest sprawa wydania Księgi Stadnej Koni Arabskich. O tem, które z naszych koni arabskich powinny być uważane za czystej krwi i jako takie wpisane do Księgi Stadej pisałem już na tem miejscu, — obecnie podam projekt wydawania Księgi Stadnej Koni Arabskich, na podstawie którego — sądzę — wykonana Księga Stadna będzie *dokładną, przejrzystą, i tanią* —- boć to są zalety, które powinny cechować każdą księgę stadną jakiejkolwiek rasy.

Ażeby zadość uczynić powyższym wymaganiom należy postąpić następująco:

1) Przedewszystkiem wydać I Tom Księgi Stadnej Koni Arabskich, w którym byłyby zawarte o ile możności jaknajdokładniej i bez powtórzeń rodowody naszych koni arabskich.

2) Równocześnie wydać II Tom Księgi Stadnej Koni Arabskich, do którego byłyby wpisane ogiery i klacze pochodzące od obu rodziców zapisanych do K. S. K. A., lub importowanych, ogiery i klacze czystej krwi bez rodowodów (sławuckie), jak również rodowody koni importowanych po r. 1920.

3) Perjodycznie wydawać następne tomy K. S. K. A. w sposób jak Tom II.

Celem dokładniejszego wyjaśnienia powyższego projektu wydawania K. S. K. A. — w mniemaniu, że będzie to i najprostszem — podam następujący przykład:

BIEG MYŚLIWSKI KOŁA JAZDY LWOWSKIEGO KORPUSU KADETÓW:
Na zakręcie tuż przed finiszem.

Do Komisji dla spraw K. S. K. A. zostaną zgłoszone między innemi, następujące konie czystej krwi celem wpisania do K. S. K. A.:

Bakszysz	(Ilderim o. a.	— Parada)
Abu-Mlech	(Mlech I	— Łania)
Farys	(Mlech I	— Sahara)
Mazepa I	(Mazepa	— Łania)
Sulejma	(Kohejlan o. a.	— Pomponia)
Bona	(Mazepa	— Pomponia)
Dziwa	(Abu-Mlech	— Sulejma)
Dora	(Bakszysz	— Pomponja) i
Eunice	(Bakszysz	— Sulejma).

Według mego projektu do I-go Tomu K. S. K. A. powinny być wpisane rodowody ogierów: Mlecha I-go i Ma-

zepy, oraz klaczy: Parady, Łani, Sahary i Pomponji, a to w następujący sposób:

Ogiery 10

MLECH I

gniady, wychowany w Jabłonowie

DORA — KRZYŻYK

Różka — Mlech — Zulejma — Krzyżyk o.a.

El-Delemi o. a. — Sulema — Gutbet Szelniow — Mlecha o. a. — Bialonogi — Bona I

Dahoman — Sahara-Ślepka o.a. — Hektor — Bagdad o. a. — Perkula

Dahoman o. a. — Sahara o. a. — Bagdad o. a. — Kohejlan o. a. — Gazella o. a.

Ogiery 18

MAZEPA

gniady, wychowany w Sławucie, 1902

DELIA — ACHMED-EJUB

Galicja — Rymnik — Pusta — Etralc-Seglawi o. a.

Banko — Heraldyka — Kortez — Hama — Marymak — Pruszyna

Abu-Chejl o. a. — Wirginia — Emis-Beszyr o. a. — Luba — Cerele — Gonta — Kohejlan-Abu-Argub o.a — Caramba o. a. — Seglavi-Ardżebi o. a. — Norma — Krakus — Ostrowska

Sierak Elmara — Kohejlan-Abu-Argub Pruszyna — Seglavi-Ardżebi Krytyka II — Gonta Hellada — Obejan Dwójka — Seraskier Metka — Babilon Sarna

Patrz Parada 13

Krytyka II po Abu-Chejl o. a.

Klacze 31

PARADA

siwa, wychowana w Sławucie

KRZYWDA — RYMNIK

Dalmacja — Semhan o.a. — Hama — Kortez

Cercle — Gonta — Kohejlan Abu-Argub — Caramba o. a. — Marocco — Tamiza

Segiavi-Ardżebi o. a. — Krytaka II — Gonta — Hellada — Kohejlan Abu-Argub o.a. — Inżynier — Kalkulacja

Abu-Chejl o. a. — Kokietka — Witold — Metka — Szumka III — Wołoszka — Helator — Załotna

Hektor, po Abu-Chejl o. a.

Klacze 16

ŁANIA

siwa, wychowana w Jezupolu 1896

PAMELA — AL-NABI

Łania — El-Kebir — Kapuścianka — Seglavi o. a.

El-Delemi o. a. — Gazella I — Hadudy — Rozmaita — El-Delemi o. a. — Gazella I

Abiat o. a. — Gazella o. a. — Hedudy o. a. — Hamane o. a. — El-Delemi o. a. — Sahara — Abiat o. a. — Gezella o.a.

Kohejlan o.a — Sahara o. a.

Klacze 20

SAHARA III

siwa, wychowana w Jezupolu 1888

SAHARA II — EL-KEBIR

Sahara I — Feruch-Chan o. p. — Rozmaita — Hadudy

Hadudy o. a. — Harmane o. a. — El-Delemi o. a. — Sahara I — Kohejlan o. a. — Sahara o. a.

Kohejlan o. a. — Sahara o. a.

Klacze 27

POMPONIA

siwa, wychowana w Jezupolu 1902

KADISZA — ZAGŁOBA

Fatma — Kalif — Amanda — El-Kebir II

El-Kebir I — Kitka III — El-Kebir I — Dagmara I — Krzyżyk o. a. — Gazella I — El-Delemi o. a. — Zulejma III

Hadudy — Rozmaita — Kalif — Kitka II — Hadudy — Rozmaita — El-Delemi o. a. — Camelia II — Abiat o. a. — Gazella o. a. — Feruch-Chan o. p. — Sahara-Ślepka o.a

Hadudy o. a. — Hamane o. a. — El-Delemi o. a. — Sahara I — Krzyżyk o. a. — Gazella I — El-Delemi o. a. — Kitka I — Hadudy o. a. — Hamane o. a. — El-Delemi o. a. — Sahara I — El-Arnus o. a. — Camelia I

Camelia I, od Mlechy o. a.; po Pielgrzymie od Gazelli o. a., po Bagdad o. a.

Sahara I; od Sahary o. a., po Kohejlanie o. a.

Kitka I, od Sahary o. a., po Bagdadzie o. a.

Do II-go zaś dopiero Tomu K. S. K. A. byłyby wpisane, według roku urodzenia, ogiery: Bakszysz, Abu-Mlech, Farys i Mazepa I, oraz klacze: Sulejma, Bona, Dziwa, Dora i Eunice, w następujący sposób:

Ogiery 5

1901. BAKSZYSZ. Siwy.

Ojciec: Ilderim, (or. ar.).
Matka: Parada, (K. S. K. A. I, 13).
Hodowca: Stadnina w Sławucie.
Właściciel: Zarząd Stadnin Państwowych.

Ogiery 16

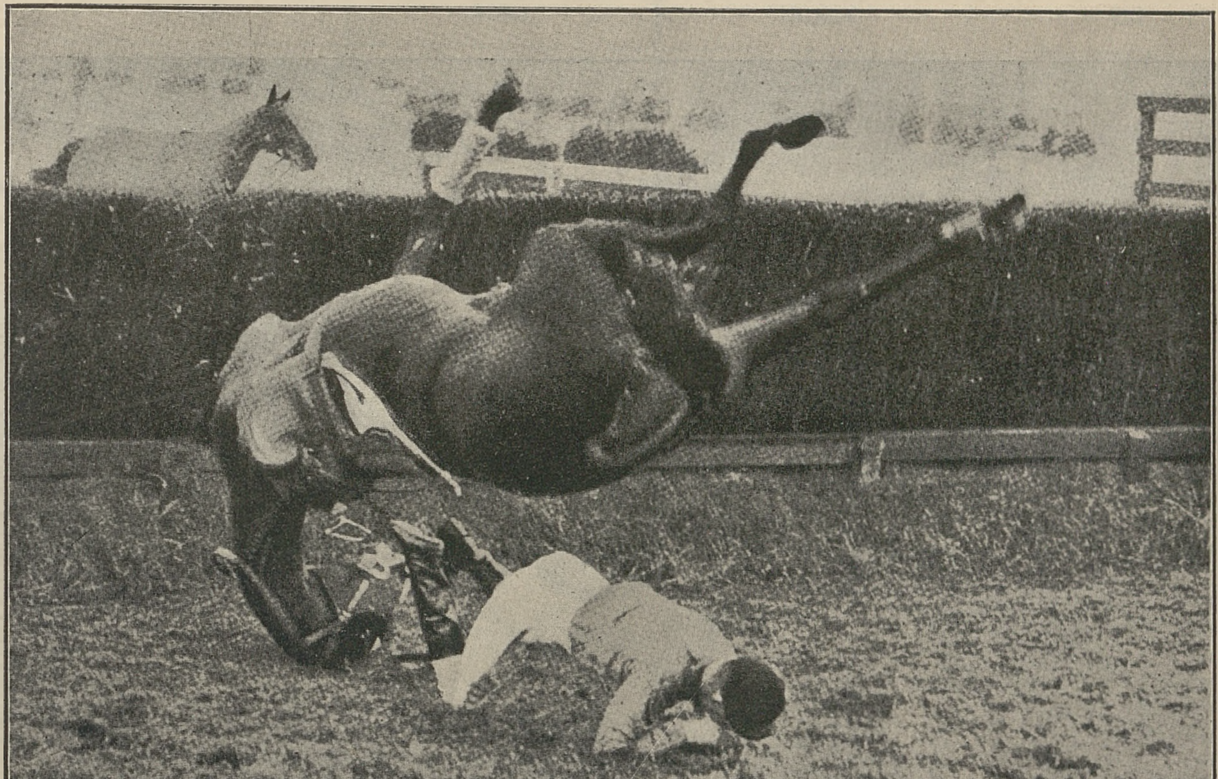
1910. MAZEPA I. Siwy.

Ojciec: Mazepa (K. S. K. A. I. 18).
Matka: Łania (K. S. K. A. I, 16).
Hodowca: Stadnina w Jezupolu.
Właściciel: Zarząd Stadnin Państwowych.

Klacze 28

1914. SULEJMA. Gniada.

Ojciec: Kohejlan (or. ar.).
Matka: Pomponia (K. S. K. A. I, 27).
Hodowca: Stadnina w Jezupolu.
Właściciel: Zarząd Stadnin Państwowych.

Doskonały angielski żokiej przeszkodowy L. B. REES pada z koniem WANDOO na jednej z przeszkód w KEMPTON PARK w Kenton steeple chase'ie. Jeździec i koń nie odnieśli poważniejszego szwanku.

Ogiery 6

1902. ABU-MLECH. Siwy.

Ojciec: Mlech I (K. S. K. A. I, 10).
Matka: Łania (K. S. K. A. I, 16).
Hodowca: Stadnina w Jezupolu.
Właściciel: Zarząd Stadnin Państwowych.

Ogiery 10

1905. FARYS. Siwy.

Ojciec: Mlech I (K. S. K. A. I, 10).
Matka: Sahara III (K. S. K. A. I, 20).
Hodowca: Stadnina w Sieniakach.
Właściciel: Zarząd Stadnin Państwowych.

Klacze 70

1920. BONA. Gniada.

Ojciec: Mazepa I (K. S. K. A. II, 16).
Matka: Pomponia (K. S. K. A. I, 27).
Hodowca: Stadnina w Janowie Podlaskim).
Właściciel: Zarząd Stadnin Państwowym.

Klacze 91

1922. DZIWA. Gniada.

Ojciec:: Abu-Mlech (K. S. K A. II. 6).
Matka: Sulejma (K. S. K. A. II, 28).
Hodowca: Stadnina w Janowie Siedleckim).
Właściciel: Zarząd Stadnin Państwowych.

1922. DORA. Kasztanowata.

Ojciec: Bakszysz (K. S. K. A. II, 5).
Matka: Pomponia (K. S. K. A. I, 27).
Hodowca: Stadnina w Janowie Podlaskim.
Właściciel: Zarząd Stadnin Państwowych.

Klacze 123

1923. EUNICE. Siwa.

Ojciec: Bakszysz (K. S. K. A II, 5).
Matka: Sulejma (K. S. K. A. II, 78).
Hodowca: Stadnina w Janowie Podlaskim).
Właściciel: Zarząd Stadnin Państwowych.

wydania danego tomu, — *Spis* ogierów i klaczy wpisanych w tym tomie, — *Spis* ojców wraz potomstwem, wpisanym w tym tomie, — *Spis* matek wraz z potomstwem wpisanym w tym tomie, — *Spis* hodowców wraz z końmi, — *Spis* właścicieli z końmi, — *Spis* koni importowanych wpisanych w tym tomie i *zmiany* zaszłe w tomie poprzednim z powodu padnięcia lub sprzedaży koni; — wobec ostatniego ogier lub klacz byłyby wpisywane tylko raz do Księgi Stadnej bez względu na późniejsze zmiany właściciela.

Przy każdej nazwie konia byłby podany tom i strona, na której dany koń jest w K. S. K. A. wpisany.

Również parę umiejętnie wybranych fotografji wybitnych przedstawicieli danego okresu powinno zdobić każdy tom K. S. K. A.

PANI HELENA IWANOWSKA-SKINDER z Lebiodki ze swoimi chartami.

Tom I prócz rodowodów powinien zawierać: *Wstęp* z historją konia arabskiego w Polsce do końca Wojny Światowej — *Spis* ogierów i klaczy, których rodowody zawiera ten Tom i *Spis* koni występujących w rodowodach z podaniem strony, na której znajduje się najdłuższy rodowód danego konia.

Tom II i następne oprócz ogierów i klaczy pochodzących od obu rodziców zapisanych do K. S. K. A. zawierałby: *Wstęp* z dalszym ciągiem historji konia czystej krwi do roku

Sądzę, że według powyższego projektu wydawana Księga Stadna Koni Arabskich będzie *dokładną*, *przejrzystą i tanią* (przynajmniej w stosunku do poprzednich zalet), — jak również będzie śmiało mogła zająć pierwsze miejsce pomiędzy podobnemi wydawnictwami państw kulturalnych.

Trzebinia 13/XI 1925.

Dr. Edward Skorkowski, inż. roln.

Le Capucin

Derbista francuski z 1923 roku.

Le Capucin wślad za Massine i Filibert de Savoie poszedł do stada.

W ten sposób zaczyna się współzawodnictwo między tymi ogierami na terenie stadnym, nie mniej interesujące, niż były ich zmagania się na torze wyścigowym.

Rodowód Le Capucin jest bardzo ciekawy.

Ostatnią próbę uczyniono z chwilowym importem Keror'a, który już wrócił do Francji

Lecz sukcesy Cloudbank ex Bergerac II, syna Nimbus'a wywarły znów silne wrażenie na sportsmenach angielskich zachwyconych już wielkością Brûleur'a w stadzie i Ksar'a na torze.

Linja żeńska Le Capucin jest linją Calliope'y (fam. 2), rodziny, do której należy też Filibert de Savoie.

LE CAPUCIN, og. gn. ur. 1920 r. u p. M. A. Aumont.

CARMEN	La Figlia	Vivandiere	Lady Kars	Perfidous
				Kn. of Kars
			Hampton	Ly Langden
				Lord Clifden
		Saraband	Highland Fling	Masquerade
				Le Chief
			Muncaster	Windermere
				Doncaster
	Sidus	Star of Fortune	Stella	Toxophllite,M.
				Br. to Strafford
			Hermit	Seclusion
				Newminster
		St. Simon	Saint Angela	Adeline
				King Tom
			Galopin	Fl. Duchess
				Vedette
NIMBUS	Nephté	Fanny	Frivola	Mad. Eglantine
				G. Frederick
			Isonomy	Isola Bella
				Sterling
		Flying Fox	Vampire	Irony
				Galopin
			Orme	Angelica
				Ormonde
	Elf	Analogy	Mandragora	Manganese
				Rataplan
			Adventurer	Palma
				Newminster
		Upas	Rosemary	Receipt
				Ilane
			Dollar	Payment
				Fl. Dutchman

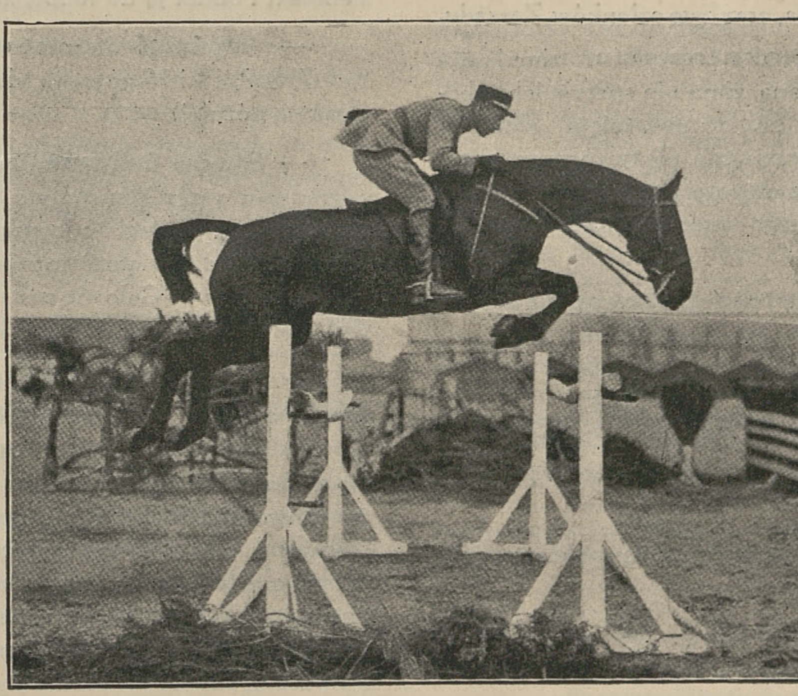
W linji męskiej, Le Capucin, wywodzi się od Herodá. przez Dollar'a

Nie trzeba chyba przypominać wielkiej klasy potomstwa tego ogiera, kogo wszakże temat ten bliżej interesuje odsyłamy go do pracy p. M. M. La Rivierre w La Revue des eleveurs.

Tutaj tylko przytoczymy następujące zdanie z tego ciekawego studjum. „Właściwością Dollar'a jest stałość, z jaką większość członków jego rodziny przelewa najcenniejsze cechy charakteru zarówno fizyczne jak i psychiczne swego protoplasty (Dollar'a) i jego ojca Flying Dutchman'a".

Dollar jednak odznaczał się przeważnie tylko we Francji, ku wielkiej rozpaczy anglików, którzy próbowali kilkakrotnie zaaklimatyzować jego krew w swym kraju.

Z wyjątkiem Arizona'y, który dał potomstwo udatne raczej w Australji, doznawali oni samych niepowodzeń.

PANTIN dosiadany przez por. BIZARD, który odniósł wielkie tryumfy na konkursach hippicznych w Ameryce.
(Patrz kronika zagraniczna).

Gałąź ta ma mało przedstawicieli, lecz za to pierwszorzędnych że wymienimy: Harkawaya, jednego ze sławniejszych ogierów swego czasu, Omphale (Saint Leger), Hermione (Oaks), Briseis (Oaks), Corinne (1000 Gw. Oaks).

Wreszcie Le Capucin ma inbreed w czterech wolnych generacjach na Saint Simona i jego rodzoną siostrę Angelica'ę. W dalszych generacjach jest inbreed na Newminstra, King Tom'a, Flying Dutchman'a (ojca Dollar'a.

Posiada on też liczne podstawy do inbreed'ów z Flying Fox'em, Saint Simon'em, Orme'em, Bend Or'em, Galopin'em, Isonomy'm, Hampton'em, Hermit'em.

Ustosunkowanie krwi wielkich stallionów w rodowodzie Le Capucina pozwala łączyć z nim znaczną liczbę matek, gdyż posiada on wszystkie poszukiwane obecnie prądy krwi.

Performances Le Capucina są godne jego rodowodu.

Wygrał on 1.234.850 fr. Poważne nagrody wygrane przezeń są: Prix de l'Yser,

Lagrange, Daru, Jockey Club, Marechaux, Grand International d'Ostende, Prix Boiard.

Walczył zawsze z końmi wielkiej klasy, jak Massine, Filibert de Savoie, Premontre, Sir Galahad, Cadum i in.

Le Capucin jest ogierem silnej budowy i eksterjer jego znamionuje energję i potęgę niepowszednią, w sumie więc posiada wszystko, co może mu rokować powodzenie w stadzie.

Ciekawe będą dalsze losy tego wybitnego konia, należącego do sławnej generacji 1920 r., która wydała Epinard'a— flyera, Le Capucina i Massine wszechstronnie uzdolnionych i Filibert de Savoie — stayera.

W Polsce posiadamy wśród wybitniejszych reproduktorów, używanych do hodowli pełnej krwi, jednego przedstawiciela krwi Dollar'a Jest nim ogier „As des as" syn Nimbus'a i Keltoum po Champaubert, który stoi w Państwowem Stadzie Ogierów w Łącku, przez rok stanowił w Kruszynie w stadzie ks. Lubomirskiego, ostatnio zaś w stadzie Słubice p. E. Grzybowskiego.

J. G.

K R O N I K A.

KRAJOWA.

— **Od 15-go lutego r. b. zaczną wychodzić „Urzędowe Wiadomości Wyścigowe".** Oficjalny ten organ będzie drukować programy wyścigowe wszystkich zarejestrowanych Towarzystw, wyniki odbytych wyścigów, sprawozdania, komunikaty, rozporządzenia i wogóle wszystko co dotyczy działalności Towarzystwa (§ 6-y statutu Towarzystwa Zachęty do Hodowli Koni w Polsce).

Urzędowe Wiadomości Wyścigowe ukazywać się będą zeszytami dwa razy na miesiąc, a w miarę potrzeby (w sezonach) — częściej (w ciągu roku przypuszczalnie wyjdzie 40 zeszytów).

Prenumeratę w kwocie 20 zł. rocznie, lub 10 półrocznie przyjmuje redakcja „Jeźdźca i Hodowcy".

Wszystkie Towarzystwa wyścigowe zarejestrowane obowiązane są nadsyłać do redakcji (Krakowskie-Przedm. 32) swoje programy i sprawozdania, oraz listę członków Zarządu.

— **Konie na placu mokotowskim** zimują dobrze, chociaż tegoroczna zmienna zima nie sprzyja ich robocie: tor przeważnie bywał albo bardzo zmarznięty, albo nazbyt rozmiękły. Dotychczas dwukrotnie, ale tylko przez krótki przeciąg czasu, plac pokrywała dostateczna warstwa śniegu, pozwalająca kantrować, z czego nieomieszkali korzystać trenerzy.

— **Do stajni p. S. Ostoja-Ostaszewskiego przyszły:**

Domator og. c.-gn. 2 l. (po Carabas i Risotta).
Dola kl. gn. 2 l. (po Carabas i Jersey Lilly).
Promienista kl. kaszt. 2 l. (po Promień i Piruetka).

W stajni tej padła 6 l. kl. gn. Alliance (po Wool Winder i Alema).

— **Żokiej J. Sakowicz** podpisał kontrakt ze stajnią pp. E. i J. Grzybowskich.

— **Jeździec W. Nowicki** na robocie jeździ na koniach stajni p. M Butkiewicza.

— **Eo Ipso** (Anschluss i Evchen) od J. hr. Czarneckiego nabył por. Jeske. Z tejże stajni klacz Cyllę (Maaz i Doda) kupił kpt. Bylczyński.

— **Blue Mountain** (Blue Danube i Montana) p. M. Bersona została sprzedana por. J. Kwiecińskiemu.

— **W stadzie J. hr. Czarneckiego** w Golejówku Odolie urodziła c-gn. ogierka po Harlekinie, Graisse — klaczkę gniadą również po Harlekinie.

— **Rotmistrz W. Mirny** nabył ze stada p. M. Jędrzejowicza dwa dwulatki: kl. kaszt. Lettre d'amour (Wily Attorney i Elaunay) i og. gn. Little Attorney (Wily Attorney i Elwira). Oprócz wyżej wymienionych w stajni rtm. W. Mirnego są w treningu: 4 l. og. sk.-gn. Barbarossa (Albula i Banagher), 3 l. kl. gn. Czarowna (Parachute i Red Start) i 2 l. og. gn. Kinmal (King's Idler i Malakka). Obowiązki trenera pełni żokiej M. Kokoszko.

— **3 letnią klacz kaszt. Kamę** (Mości Książe i Kathleen) od p. F. Wężyka wziął na procenty p. F. Kwasieborski i oddał ją do roboty trenerowi Paszkiewiczowi.

— **Wyścigi konne w Poznaniu** odbędą się 2, 3 7, 8, 9, 13 i 16-go maja (daty jesiennych wyścigów będą ustalone później).

— **Stado Gałowo** Michała hr. Mycielskiego zostało nagrodzone przez Ministerjum Spraw Wojskowych medalem srebrnym za zasługi hodowlane. M. hr. Mycielski sprzedał w roku 1925 dziewiętnaście remont kawaleryjskich.

Do stada w Gałowie została nabyta klacz stadna Nitelle, wys. pół krwi, po og. Albula i kl. Nita po Ababoum.

— **Wiadomości ze stada Jacentów, pana Aleksandra Olszowskiego.**

W roku 1924 stado zostało zredukowane, z powodu nieopłacania się wychowu koni pół krwi, ze 100 klaczy do 70 przyczem 15 klaczy—to pełna krew, i b. wysoka pół krew biegająca, a reszta—klacze o typie przeważnie orjentalnym i anglo-arabskie, pracujące w roli, chodzą w zaprzęgu wyjazdowe, pod siodłem — wierzchowe. Źrebiąt w 1925 r. urodziło się 42 — 4 klacze poroniły. W dziale klaczy pełnej i wyższej pół krwi urodziły: 1) Polmoodie Młoda kl. gn. Zagadnę po Huszarze II, 2) Polmoodie VI kl. c.gn. Polmoodie VII, po Illuminatorze, 3) Nirwana kl. c gn. Żabusię po Illuminatorze, 4) Polmoodie V była jałowa po Illuminatorze,

5) Salamandra — og. gn. Zulusa po Illuminatorze, 6) Good Louck kl. c.gn. Zuzę po Illuminatorze, 6) Newa kl. gn. Zośkę po Huszarze II, 8) Tilly II og. c.gn. Zygfryda po Balthazarze, 9) Toothpick kl. kaszt. Zbroję po Balthazarze, 10) Prim Lass og. gn. Zamęta po Illuminatorze, 11) Szanaszet zrzuciła bliźnięta po Huszarze II, 12) Faustine była jałowa od Huszara II, 13) Sorbone jałowa też od Huszara II. Weszły do stada 2 młode klacze Tuśka i Tamara. Ogierek Zamęt (Illuminator i Prim Lass) padł wkrótce po urodzeniu. Na rok 1926 są źrebne z Illuminatorem: 1) Salamandra, 2) Tilly II, 3) Newa, 4) Prim Lass, 5) Szanaszet i wysokiej pół krwi 6) Polmoodie VI, 7) Nirwana, 8) Tamara; z Huszarem II: 9) Toothpick, 10) Faustine, 11) Good Louck i wysokiej pół krwi: 12) Polmoodie V, 13) Polmodie młoda. Pełnej krwi Sorbona została sprzedana panu Witoldowi Iłłakowiczowi do Łazisk. Pełnej krwi Torreador— Z. S. P. Pół krwi Towarzysz Pancerny majorowi Falewiczowi, 16 p. Ułanów. Peł. krwi La Reine panu B. Dydyńskiemu. Wysokiej pół krwi Watażka ur. 1924 r.—Z. S P. Tancerka ur. 1922 r.—panu Z. Horodyńskiemu; 2 ogiery dwuletnie: Ursus i Non plus ultra (Komisji remontowej Nr. 3 do oficerskich wyścigów). Pozostały jeszcze w domu 3 ogiery z roku 1924, których z braku kredytów nie mógł obejrzeć Z. S. P. między nimi: Verbum Nobile II po Soruló (Ossian i Charmante) i Polmodie młoda, (pół brat Ułana II) prawdopodobnie dobry koń wyścigowy, szczególniej dla P.P. oficerów. Nabyto do wyścigów, urodzone w 1924 r. Wieszczkę fal (po Carabas i Ofelja) i Aurorę (po Kentisch Cob i Sweeh Bee), oraz sysaka Ireneusza (po As des As i Ambitna) Oddano, oprócz nabytych, do treningu og. 1) Wampira (po Huszar II i Faustine), 2) Vivat Polmoodie og. (po Huszar II i Polmodie V), 3) Wandę kl. (po Huszar II i Salamandra) 4) Walkirję kl. (po Parsival i Catarro). Verbum Nobile II trenuje się w Jacentowie wraz z Urodną, brak bowiem boksów w stajni wyścigowej nie pozwolił na posłanie ich do Warszawy: pójdą tam w marcu

— Polo — Piłka Konna.

Nie ulega wątpliwości, że nowa gałęź sportu konnego, gra w polo, może się rozwinąć u nas jedynie przy należytem poparciu czynników wojskowych i przeważnie na terenie formacji wojskowych. To też wypadnie stwierdzić, że rozwojowi tego sportu na gruncie naszym, przedewszystkiem na przeszkodzie stoi brak reglamentacji tej sprawy, brak poczucia, że polo jest nietylko dozwolone, ale i należycie popierane przez kierownicze czynniki armji.

Niezwykle interesującym i znamiennym jest przebieg rozwoju polo w armji francuzkiej. Oto przeprowadzone w niektórych pułkach francuzkich próby, dowiodły tak dalece pożytku wprowadzenia w kawalerji gry, zwanej „piłką konną", że Ministerstwo Wojny zarządziło wprowadzenie tej gry w Szkole Kawalerji i we wszystkich pułkach; przytem użycie koni rządowych do tej gry nietylko zostało dozwolone, ale sam trening i gra uznane zostały za służbę.

Sporty konne ogromnie się bowiem nadają do rozwinięcia w jeźdźcach ducha kawaleryjskiego i tak koniecznej inicjatywy i są już przez to pożytecznem uzupełnieniem wyszkolenia. Naturalnie brać udział w grze w polo mogą tylko jeźdźcy doskonali, umiejący w zupełności i całkowicie władać i panować nad koniem w najszybszych jego ruchach i zwrotach.

Polo jest najtypowszym sportem konnym zespołu. Jest ono niejako kwintesencją wszystkich innych sportów. Jest tem dla kawalerzysty, czem foot-ball dla piechura.

W formacjach wojskowych, gra w polo ma wszystkie widoki powodzenia i rozkwitu. Prawie w każdym garnizonie można łatwo urządzić plac dla piłki konnej, na terenach przeznaczonych do musztry. Niezbędny sprzęt do gry może być z łatwością nabyty drogą składek członkowskich, konie zaś są do wyboru z szeregów.

Gra w polo wyrabia wśród grających niezbędne poczucie solidarności i dyscypliny gromadnej. Ma ona i to wielkie znaczenie, że w galopie, czyli w szybkich chodach, wymaga powzięcia błyskawicznych, natychmiast i tak licznych decyzji, rozwijając zarazem ducha zaczepnego.

Popierany przez odnośne czynniki wojskowe, Polo-Club w Warszawie, chociaż założony zaledwie przed pół rokiem, rozwija się w warunkach nader szczęśliwych, jednając wśród jazdy naszej coraz więcej zamiłowanych zwolenników, którzy gromadnie zaciągają się pod sztandar klubowy. Niezależnie od centrali, Polo-Club przystąpił do organizowania kół miejscowych wśród poszczególnych formacji.

— Wczesne meldunki do nagrody Kruszyny, dwuletni przychówek 1927 r. (II termin).

Bronisław Szwejcer: Runa (King's Idler i Kalaena),
Rista (Manton i Bajka),
Czesław Baczyński: Śmiłowianka (Promień i Piruetka),
Sirdarka (Promień i Esperance),
Sandomierzanka II (Promień i Sandomierzanka).
Roman Czaykowski: Diana (Harsona i Déli Szel),
Pas d'argent (Harsona i Pehely),
Bakarat (Harsona i Balata),
Kiss me quick (Harsona i Kitty),
Primavera (Harsona i Podmelec),
Piccolo (Harsona i Pacsirta II),
Laddy (San Gennaro lub Harsona i Lady Prim),
Mah Yong (San Gennaro lub Harsona i Mennin Gate).
Joachim hr. Alvensleben-Schönborn: Bill (Albula i Bonny Betty)
Hermosa (Albula i Hajadon),
Ma jalousie (Albula i Molly Clark).
Bohdan Wydżga (Sac à Vin B. W. (Mości Książę i Queen [Championess).
Stanisław hr. Czacki: Balsamina (Ballyheron i Tillery).
Nina hr. Dunin: Viking (Balthazar i Valailles).
Bogdan Ziętarski: Pex Ball (Bathazar i Pexi).
Kazimierz Dzierzbicki: Dziedzic (Manton i Radiation).
Dzianet (Manton i Belgja).
Adam ks. Czartoryski: Ebro (Manton i Brise Guigne),
Esmeralda (King's Idler i Braga),
Estella (Manton i Mira).
Aleksander Olszowski: Zygfryd (Balthazar i Tilly II),
Zulus (Illuminator i Saiamandra),
Zuza (Illuminator i Good Luck),
Zbroja (Balthazar i Toothpick).
Adam i Józef Bronikowscy: Ekstaza (Carabas i Red Start),
Etyl (Carabas i Risotta),
Michał Berson: Biskra (Alaric Victor i Nabotoris),
Birma (Arak i Alpha).
Birbant (Alaric Victor i Poinsettia),
Babie Lato (Alaric Victor i Kaśka),
Ktery-Szepietów: Bramin (Manton i Bursa),
Rygor (Manton i Rybitwa),
Eunice (Manton i Ewa).
Leopold Jan baron Kronenberg: Żupan (Blue Danube i Karabela).
Zbir (Ballyheron i Maleńka).
Hieronim ks. Lubomirski: Fantoma (Oszczep i Desmira),
Fergana (Witeź i Bourgogne),
Florida (Oszczep i Medora II).
Eugenjusz Grzybowski: Irasatti (As-des-As i Patti),
Iwonka (Chilperic i Etus).

Michał Róg: Battaliana (Morganatic i Battaglia),
Galopada (Ballyheron i Galachat),
Remus (King's Idler i Menzala),
Waleczny (King's Idler i Soulz),
Władysław hr. Zamoyski: Ammon (Ballyheron i Kentucky).
Astarté (Manton i Nuit de Mai).
Ignacy hr. Mielżyński: Lava (Fils du Vent i Laveuse),
Dum-Dum (Fils du Vent i Dichtung),
Kabałka (Fils du Vent i Cassolette)),
Mandarynka (Fils du Vent i Moquerie).
Andrzej hr. Morsztyn: Gnom (Coriolanus i Rara Avis),
Janusz hr. Czarnecki: Estella (Harlekin i Graisse),
Zarząd Stadnin Państwowych: Granit (Manton i Chorok Bridge)
Georgina (Manton i Azalja),
Garonna (King's Idler i Rodija),
Gorgias (Manton i Saffy),
Grafolog (King's Idler i Blaustrumpf).
Grandezza (King's Idler i Reine Fiammette),
Giaur (Manton i Aragwa),
Grymas (King's Idler i Fantazja),
Goldynga (King's Idler i Riga),
Gambija (King's Idler i Amhara),
Głębina (Morganatic i Rusałka),
Gran (Morganatic i Szegély),
Ghazi (Morganatic i 41 Czerkies),
Gasparone (Manton i Rosamunda),
Grota (Morganatic i Ione),
Goniec (Manton i Kérdés),
Stefan Ender: Gizi Langden (Baccarat i Mała Langden),
Albert hr. Wielopolski i Aleksander margrabia Wielopolski:
Andiamo (Manton i Guadiana),
Hassan (Manton i Zeyneb),
Chimera (Manton i Krajczanka).
Stanisław książę Lubomirski: Foresta (Manton i Apsara),
Franciszek Wężyk: Alma (Morganatic i Amata),
Herold (Mości Książę i Helenka),
Groźny (Manton i Galathea),
Kaprys (Ballyheron i Kathlen),
Aleksander Karski: Budrys (Balthazar i Canzonette).

— Wczesne meldunki do nagrody Kruszyny, dwuletni przychówek 1928 r. (I termin).

Witold Iłłakowicz: Dźwina (kryta Stavropolem),
Email (kr. Mantonem),
Henryk Woźniakowski: Krieau i
Happy Star (kryte Balthazarem).
Bronisław Szwejcer: Pantera i
Kalaena (kryte Mantonem).
Czesław Baczyński: Piruetka, Esperance i Sandomierzanka [(kryte Promieniem).
Tomasz ks. Lubomirski: Autumn Huc (kr. Mantonem),
Another Attempt (kr. King's Idlerem).
Roman Czajkowski: Déli Szel, Pekeli, Kitty, Podmelec, Pacsirta II, Lady Prim, Menin Gate, Fox Trott, Csacsi i Lavenda (kryte Harsoną).
Joachim hr. Alvensleben-Schönborn: Bonny Betty, Barbara Belle, Hajadon, Cytise, Szerena, Cote d'Amour, Glaneuse (kryte Harrierem).
Adam Wolański: Roli Poli II (kr. Stavropolem).
Zbigniew Dobiecki: Jersey Lilly (kr. Carabasem,
Telluria (As-des-As).
Bogdan Wydżga: Queen Championess (kr. Mantonem).
Stanisław hr. Czacki: Tillery (kr. Fils du Vent),
Perła (Morganatic'em).
Nina hr. Dunin: Alderney (kr. Balthazarem).
Bogdan Ziętarski: Irish Dancer (kr. Ballyheronem),
Aurea i Pexi (kr. Balthazarem).
Henryk Cichowski: Rózga (kr. Coriolanusem),
Sucha (kr. Stavropolem).
Kazimierz Dzierzbicki: Radiation (kr. Mantonem),
Belgja (kr. King's Idlerem),
Adam ks. Czartoryski: Iskra, Braga, Blondyna, Marichette, Pera, Blamless (kryte Parachutem),
Bomba i Lexavis (kryte King's Idlerem),
Mira i Sobótka (kryte Mantonem).
Aleksander Olszowski: Faustine, Good Luck, Toothpick (kryte Huszarem),
Salamandra, Newa i Tilly II (kryte Illuminatorem).
Adam i Józef Bronikowscy: Red Star i Chuckle (kr. Carabasem).
Michał Berson: Nabotoris, Electra, Esneh (kr. Alaric Victorem),
Alpha, Poinsettia (kr. Fils du Ventem),
Alcantara (kr. Mantonem).
Ktery-Szepietów: Bursa, Rybitwa, Glorja, Riviera (kr. Morganatic'iem),
Ewa, Siam, Enigma (kryte Fils du Ventem).
Ludwik Orpiszewski: Hera (kr. Melkiem),
Nemezis (kr. Mantonem).
Leopold Jan bar: Kronenberg: Oj-dana, Osa (kr. Blue Danubem),
Rose de l'Enfer, Maleńka (kr. Coriolanusem),
Moja Luba (kr. Phatem).
Antoni Budny: Fetisaora, Spacza (kr. Götterknabe).
Hieronim ks. Lubomirski: Bourgogne i Medora (kr. Stavropolem),
Baratarja, Desmira (kr. Mantonem),
Prawda (kryta Witeziem).
Konstanty hr. Zamoyski: Ruń, Reduta, Pilica, Pożoga (kr. Mantonem),
Uciecha (kr. Stavropolem).
Eugenjusz Grzybowski: Etus (kr. King's Idlerem),
Patti, Pirok (As-des-As),
Gaberl (kr. Stavropolem).
Michał Róg: Armantine (kr. Stavropolem),
Gumdrop, Consolatrice (kr. Mantonem),
Soulz, Menzala, Lytta (kr. King't Idlerem).
Władysław hr. Zamoyski: Lepante (kr. Fils du Ventem),
Kentucky (kr. King's Idlerem),
Nuit de Mai (kr. Mantonem).
Kazimierz Gościcki: Stettin (kr. Postasem).
Ignacy hr. Mielżyński: Dichtung, Laveuse (kr. Dealerem),
Andrzej hr Morstin: Rara Avis, Rossadana (kr. Mantonem).
Stanisław Maryewski: My Baby (kr. King's Idlerem),
Mścisław Butkiewicz: Bandura (kr. Parachutem).
Stefan Ender: Priemel, Malaga (kr. Baccaratem).
Albert hr. Wielopolski i Aleksander margrabia Wielopolski:
Benora, Guadiana, Resolute, Wiosna, Zeyneb (kryte Mantonem),
Krajczanka (kr. Stavropolem).
Nedjide (kr. Fils du Ventem).
Zarząd Stadnin Państwowych: Azalja, Habe, Circe, Vola, Chorok Bridge, Cylicja, Szegély, Rosamunda, Aragwa (kryte Mantonem),
Saffy, Rodija, Rusałka, Chrysothemis (kr. King's Idlerem), Cavalla, Amhara, Fantazja (kr. Fils du Ventem),
Riga, Surma, Gamma (kr. Stavropolem).
Stanisław ks. Lubomirski: Apsara (kr. Mantonem).
Franciszek Wężyk: Galathea i Sevilla (kr. Morganatic'iem).
Aleksander Karski: Renia, Canzonette (kr. Fils du Ventem).
Wacław Szczypiorski: Kraft (kr. Newminsterem II).

ZAGRANICZNA.

— W gonitwach przeszkodowych we Francji w 1925 r. największe sumy wygrały stajnie następujących właścicieli:

	zw.	fr.
p. Arthura Veil-Picard'a	27	525.665
Markiza de Triquerville	28	467.025
p. P. Moulines	9	457.360
p. M. Tillement	9	376.300
p. R. Kahn'a	38	321.583
p. H. Letellier	12	315.735
p. A. Loewensteina	14	290.919
p. A. G. Zafiropulo	8	271.357
p. A. Hoffmanna	30	267.468
p. O. Homberga	16	253.815

p. W. H. Midwood'a	1	240.300
hr. de Périgny	15	236.330

Konie:

	fr.		fr.
płn. Silvo	240.300	5 l. Grand Seigneur	128.215
4 l. Grand Henry	212.100	5 l. Rubigny	126.050
płn. Rambour	180.450	5 l St Bernard	113.565
4 l. Gymnure	175 830	3 l. Maguelonne	111.120
5 l. Mon Petit	175.775	płn. Lautaret	109 850
płn. Portmore	174.725	płn Meissonier	107.400
6 l. Rocking Chair	139 625	5 l. Tennyson	101.950
płn. Vitrail	135.185	płn. Holbeach	96.985

Najwięcej zwycięztw odnieśli gentelmeni:

p Durand	30	p. de Pibrac	13
p. de La Tour	17	p. d'Ideville	12
p. G. de Vandiére	14	p. de Chauvelais	11
p. Vanuxen	13	p. de la Forest	11
p. de Minvielle	13	p. Aublet	10

Żokieje:

F. Hervé	65	G. Mitchell	28
L. Burré	52	R. Petit	28
L. Delfarguil	45	Ed. Haes	27
J. Luc	44	G. Rossio	25
R. Caron	39	D. Kalley	24
J. Biarrotte	31	P. Michel	24

— **Sir Gallahad** francuskiego sportsmana p. J. D. Cohna został sprzedany do Ameryki, gdzie rozpocznie w nadchodzącym sezonie kopulacyjnym funkcje reproduktora z opłatą 1500 dolarów od klaczy.

Pierwszą do niego zgłoszona została Rush Box, matka Sarazena, który w 1924 r. pobił na torze Latonia Epinard'a w trzeciej i ostatniej próbie w Ameryce tego znakomitego konia francuskiego, za którego ofiarowywano p. P. Wertheimerowi 300.000 dolarów.

Za Sir Galahada, kupionego we Francji i za St. Germansa, nabytego w Anglji amerykanie zapłacili razem 125.000 dolarów.

— **Francuscy kawalerzyści** odnieśli wielkie sukcesy na konkursach hippicznych w Ameryce, które odbyły się między 20 listopada i 10 grudnia ubiegłego roku w Toronto i w New Yorku. Z Francji została na nie wysłana grupa 3-ch oficerów: kap. 6 p. dragonów de Laissardiére z końmi Flirt i Harris, por. 23 p. dragonów Clavé z końmi The Doctor i Sherry Golden i por. 7 p. huzarów Bizard z końmi Pantin i Moïse. Największe tryumfy święcił por. Bizard, który w jednem Toronto odniósł 6 zwycięztw: 5 na Pantin (ur. w 1915 r. po og. pełnej krwi El Tango i kl. pół krwi po Sot l'y Laisse) i jedno na Moïse.

W konkursie o Nagrodę Narodów (Toronto) Francuzi zajęli drugie miejsce za Belgami, trzecią nagrodę otrzymała grupa amerykańska, czwartą — kanadyjska. Po jednem zwycięztwie, oprócz kilku bliskich miejsc, w konkursach w Toronto osiągnęli por. Clavé i kap. de Laissardiére. W New Yorku zaraz w pierwszej próbie zwyciężył por. Bizard na Pantin, a cała grupa: kap. de Laissardiére (Flirt), por. Bizard (Pantin) i por. Clavè (The Doctor) zdobyła „Kubek Narodów". Szczegółowszych sprawozdań o rezultatach w New Yorku i w Chicago, dokąd też mieli się udać sportsmeni francuscy, jeszcze nie otrzymaliśmy. W konkursach amerykańskich takiety nie są stosowane, błąd zrobiony przedniemi nogami liczy się za jeden karny punkt, tylniemi za $^1/_2$ punktu. W 1913 r. grupa francuskich oficerów, do której należał kap. de Laissardiére, mający w Ameryce opinję znakomitości światowej, również zdobyła w New Yorku „Kubek Narodów".

— **Pot au Feu** (Brûleur i Poly Peachum) Aga Khana, zwycięzca francuskiego Derby w 1924 r. został sprzedany do Ameryki za 90.000 dolarów.

— **Za ogiera Teddy** (Ajax—Rondeau), znakomitego reproduktora francuskiego, amerykanie zaproponowali p. I. D. Cohn 45.000 gwinei (prawie 1.600.000 zł. p.).

— **We Francji** w 1925 r. zostało rozegranych 97 wojskowych steeple-chase'ów.

— **W 1927 r. we Francji** ma być wprowadzony automatyczny totalizator, działający za pomocą elektryczności.

— **Nagroda Jockey Clubu** (francuskie Derby) rozegrana zostanie w Chantilly dnia 13 czerwca, Grand Prix de Paris — 27 czerwca.

— **Leczenie tężca.**

Dr. Roux zawiadomił Akademję Nauk w Paryżu o wynalezieniu przez doktorów Ramona i Zollera antitoksiny przeciwko chorobie tężca. Stosowanie antitoksiny dało całkowicie zadawalające i trwałe rezultaty.

— **Nicea,** 10 stycznia.

Grand Prix de Monaco, 100.000 fr. (126.000 fr. — Steeple Chase), 3500 mtr.

Sanbon 4 l. og. gn. 62$^1/_2$ kg. (Sans le Sou i Bonfire), p. L. Reynand ż. Belmondo — 1

Le Bey 4 l. og. c.gn., 63$^1/_2$ — 2, Affecteux 6 l. wał. c.gn., 70 kg. — 3, b. m. 6 koni.

Wygr. o $^3/_4$ dług. Tot. 61 fr. 12,50, 8,50 i 10 za 5. Ogólnym faworytem był Le Bey

— **Nicea,** 17 stycznia.

Prix de Monte-Carlo (płoty) 100,000 fr. (155.600 fr.), 3,000 mtr.

Lustucru 5 l. og. gn., 66 kg., (Négofol i La Campanilla) p. F. A. Gill ż. J. Luc — 1

St. Bernard — 2, Cyrus — 3, b m. 12 koni, z których jeden upadł.

Wygr. o 3 dł. Tot. 15.50, franc. 8.50, 15 i 15 za 5 fr

— **Z dwulatków angielskich** najwięcej wygrały:

	zw.	Ł
Moti Mahal	5	6.357
Lex	2	5.135
Review Order	4	5.090
Kate Coventry	1	5.026
Coronach	3	4.247
Bella Minna	4	4.079
Tolgus	3	4.073
Monk's Way	5	4.036
Nothing Venture	7	3.948
Légionnaire	4	3.725
Blackmoore	3	3.160
Sweet Cicely	1	2.985
Spinel Ruby	5	2.863
Apple Sammy	2	2.530

— **Aboyer,** który po dyskwalifikacji Craganoura, był uznany za zwycięzcę Derby angielskiego w 1913 r., następnie został nabyty jako reproduktor do Rosji. Po przewrocie bolszewickim znanemu sportsmanowi rosyjskiemu p. W. Zwiegincewowi udało się go z wielkiemi trudnościami wywieźć do Serbji, gdzie go podarował rządowi jugosławiańskiemu. Aboyeur żyje do dziś dnia i w braku w Serbji koni pełnej krwi jest używany do produkcji pół-krwi. Gorszy los spotkał drugiego derbistę angielskiego, kupionego do Rosji. Minoru, który w barwach królewskich wygrał w 1909 r. Derby w Epsom, został ukradziony przez bolszewickiego żołnierza, a następnie zabity. Nikomu napewno do głowy nie przychodziło, żeby podobnie mógł zakończyć żywot zwycięzca najzaszczytniejszej nagrody na świecie.

— **Główniejsze nagrody** tegorocznego sezonu w Anglji rozegrane będą:

2 Tysiące Gwinei (Newmarket) — 28 kwietnia.
Tysiąc Gwinei (Newmarket) — 30 kwietnia.
Derby (Epsom) — 2 czerwca.
Oaks (Epsom) — 4 czerwca
Gold Cup (Ascot) — 17 czerwca.
Eclipse Stakes (Sandown) — 16 lipca.
St. Leger (Doncaster) — 8 września.
Middle Park Stakes (Newmarket) — 15 października.

— **Liverpool Grand National** (Steeple Chase) 7200 mtr. rozegrany będzie 26 marca. Już dzisiaj wyłaniają się faworyci na to Derby steeplerów.

Najwięcej zwolenników dotąd mają Double Chance (zeszłoroczny zwycięzca tej nagr.), Sergeant Murphy (zwycięzca w 1923 r.), Drifter, Taffytus (obydwa już były na płatnych miejscach) i Jack Horner.

— **Dinkie,** zwycięzca Royal Hunt Cup (w r. 1924), jest synem og. Pommern i klaczy Rosendal, która jest pół siostrą naszego Postumusa, ogiera z Państwowego Stada Ogierów w Sądowej Wiszni.

— **Niemieckie zeszłoroczne dwulatki** zostały shandicapowane w ten sposób, że na czele postawiono:

	kg.
Aurelius (po Pergolese)	65
Ferro (Landgraf)	64
Rheinwein (Arranmore)	60½
Faustina (Fervor)	60
Punkt (Eastern)	58½
Wacholder (Prunus)	58½
Indigo (Prunus)	58
Corax (Fervor)	57½
Lampos (Fervor)	57½
Adana (Moët)	57½
Pompejus (Fervor)	57

— **W Niemczech** na 42-ch egzystujących tam obecnie torach wyścigowych w roku ubiegłym odbyło się 358 dni wyścigowych, w czasie których rozegrano nagród na sumę 10 miljonów marek.

— **Sport-Welt,** niemieckie pismo sportowe, ogłosiło obszerny artykuł pióra p. P. Popiela p. t. Hodowla pełnej krwi w Polsce po wojnie (Die Vollblutzucht in Polen seit dem Kriege). Artykuł daje krótki ale szczegółowy rys powojennych wysiłków wznowienia zmarnowanej przez wojnę hodowli koni pełnej krwi, obejmuje spisy zakupów zagranicznych, reproduktorów i t. d. Szkoda tylko, że w druku zostały poprzekręcane nazwiska: Manton—Marton, Alaric—Alanic, Amhara—Arnhasa, Aragwa—Aragura, Oszczep—Oszerap, Kurozwęki — Neurozwaski i t. p.

— **Oficjalny handicap** zeszłorocznych austrjackich i węgierskich dwulatków został już ogłoszony. Obejmuje on 117 koni. Skala wagi od 85 kg. do 38½ kg. Naczelne miejsca zajmują:

Naplopó	85	Monte Gennaro	73
Vadito	79½	Kapatos	71½
Guzman	78	Bootleger	71½
Priel	77	Barat	70½
Gogonendro	75½	Eros	70½
Pong	75½	Gavial	69½
Wood-screw	74	Lumperl	69½
Poeta	73	Bully	69½

60 kg. i więcej otrzymało 46 koni; niżej 40-tu — cztery.

— **Włochy.**

W roku ubiegłym w wyścigach płaskich i z przeszkodami najwięcej wygrało potomstwo następujących reproduktorów.

Havresac II (Rabelais)	—	2.151.825 lirów.
Munibe (Rabelais)	—	989.100 „
Lally (Amphion)	—	873.000 „
Signorino (Best Man)	—	539.525 „
Sir Archibald (Desmond)	—	528.475 „
Burne Jones (John O'Gaunt)		408.425 „
Kibwesi (Galeazzo)	—	378.775 „
Kummel (Ob)	—	313.175 „
Ghiberti (Signorino)	—	295.150 „
Bambino (Jacobi)	—	289.525 „

— **W zeszłorocznym sezonie we Włoszech** wyżej stu tysięcy lirów wygrały konie:

	zw.	lirów
4 l. Manistec (syn Havresac II)	5	519.700
3 l. Lucit (Havresac II)	4	335.000
2 l. Ansac (Havresac II)	5	203.000
4 l. Fiumana (Havresac II)	7	181.500
3 l. Major (Lally)	7	173.700
3 l. Viburnun (Munibe)	5	173.000
3 l. Gulliver (Havresac II)	3	166.000
3 l. Ravioli (Clarissimus)	5	156.600
3 l. Antiope (Sardanapale)	6	131.200
4 l. Giambologna (Prince Palatine)	3	104.800
2 l. Scopello (Havresac II)	4	104.500
6 l. Arminio (Junior)	6	103.700
4 l. Stella d'Italia (Munibe)	5	102.100

Rzuca się w oczy jak wyjątkowem powodzeniem cieszyły się dzieci Havresaca II.

— **Rumunja.**

Wczesne zapisy do Oaksu (Premiul Dianei) w pierwszym terminie zostały zamknięte 15 kwietnia 1925 r. z opłatą 200 lej od klaczy. Zapisanych zostało 29 klaczy 18 tu właścicieli. Zapis w drugim, ostatecznym terminie obowiązuje

15 kwietnia 1926 r. z opłatą 500 lej. Do Derby (Derby-Roman) w pierwszym terminie należało 1 czerwca 1924 r. zapłacić 200 lej, w drugim 15 kwietnia 1925 r. również 200 lej, które wniesiono za 54 konie 28 właścicieli. W trzecim ostatecznym terminie 1926 r. trzeba będzie jeszcze wnieść po 600 lej od konia.

Do najcenniejszej nagrody Premiul Jockey Clubului (500.000 lej — 55.500 fr. fr.) meldunki będą przyjmowane w pierwszym terminie 4 maja 1926r.(1250 lej), w drugim i ostatecznym — 4 czerwca z opłatą od koni już zapisanych po 2500 lej, od koni nie zapisanych w pierwszym terminie— po 8000 lej. Gonitwa jest przeznaczona dla koni trzyletnich i starszych urodzonych w Rumunji, lub sprowadzonych w wieku rocznym do kraju, tak samo jak również i druga z cenną nagrodą Marele Premium National (250.000 lej — 27.500 fr.), do której zapisywać trzeba konie 21 maja (700 lej), następnie 22 czerwca z przepadkiem 1200 lej, a jeżeli koń nie będzie zapisany w pierwszym terminie — z przepadkiem 5.000 lej.

Do nagrody St. Leger Román (150.000 lej), rozgrywanej w jesiennym sezonie zgłoszono w drugim terminie 48 koni 21 właścicieli. Do Derby 1927 r. (300.000 lej) w pierwszym terminie zostało zapisanych 86 koni 34 właścicieli, między którymi spotykamy jak i w poprzednich zapisach nazwisko byłego posła rumuńskiego w Warszawie ś. p. Al. Florescu.

— Wyścigi w Japonji.

Z nadesłanego nam programu Nipon Race Clubu dowiadujemy się, że sezon jesienny wyścigów konnych trwał tam od 7 listopada do 15-go. Odbyto 4 dni wyścigowe, na które codziennie składało się jedenaście prób: bieg kłusaków, wyścig z płotami i 9 gonitw płaskich, dzielących się na kategorje: dla koni urodzonych w Japonji, dla koni wychowanych w Japonji i dla koni australijskich. Biegi kłusaków odbywają się na dystansie 2 mil ang. Wyścigi płaskie na dyst 1, $1^1/_8$, $1^1/_4$ i $1^1/_2$, wyścigi z płotami na dyst. $1^1/_4$ i $1^1/_2$ mili. Udział we wszystkich gonitwach biorą konie nie młodsze, jak czteroletnie, noszące jako normalną wagę, 4 l. — 123 funty ang., 5 l. — 128, 6 l. i st. — 130. Rekord kłusacki na dyst. 2 mil (3200 mtr.) należy do „Vas-y-donc" p. La Piaffe, który w 1921 r. pod wagą 160 f. ang. przebył tę przestrzeń w 6 m. $13^1/_5$ s.

W najlepszym czasie w gonitwach płaskich przebyły: przestrzeń 1 mili (1.600 metrów.) „St. Augustine" w 1917 r. pod wagą 117 funtów ang. w 1 m. $42^1/_5$ s. (w gonitwie przeznaczonej dla koni wychowanych w kraju); przestrzeń $1^1/_8$ mili (1800 mtr.) — „Virginia" w 1915 r. pod wagą 118 f. ang. w 1 m. $57^4/_5$ s. (w gonitwie dla koni australijskich); $1^1/_4$ mili (2000 mtr.) — „Pure Gold" w 1923 r. pod wagą 121 f. ang. w 2 m. 7 s. (w gon. dla koni wychowanych w kraju); $1^1/_2$ mili (2400 mtr.) — „Woodcock" w 1921 r. pod wagą 132 f. ang. w 2 m. 35 s. (w gon. dla koni wychowanych w kraju).

Zapisy do gonitw odbywają się wcześniej, tak, że w programie, wydanym w formie ładnej książeczki z wielkiemi udogodnieniami, już są wydrukowane wszystkie zapisane konie do poszczególnych wyścigów, oprócz ostatniego dnia. Deklaracje o udziale lub wycofaniu należy wnosić na 50 minut przed rozpoczęciem gonitwy.

Funkcjonuje totalizator. Nagrody wynoszą od 500 do 2200 jen dla pierwszego konia, od 125 do 550 dla drugiego i od 75 do 250 dla trzeciego. W gonitwie o Kubek Mikada, pierwszy koń otrzymuje tylko przedmiot wartościowy. Obowiązują nadwagi na zwycięztwa, lecz najwyższa waga nie może przenosić 170 f. ang.

Patronem Nipońskiego Wyścigowego Klubu jest H. J. H. Kanin-No-Miya, prezesem poseł sir Charles N. E. Elliot. Do stałego komitetu oprócz japońskich sportsmenów, należy kilku posłów państw europejskich, między nimi i nasz, pan Stanisław Patek.

— W roku 1924 jeden z ważniejszych handicapów w Południowej Afryce wygrał ogier nazwy Cesarevitch po Willonyx i Pandora, po Pardon i Violanta, po Althorp i Vis-avis, po Kisber Ocscse. Pandora, matka Ponowy i Rozmaryna jest klaczą stadną bar Kronenberga— dawniej była E. i M. Łazarewów, którzy ją posłali dla odchowania do Anglji, gdzie zaskoczyła ją wojna.

— Ciekawy rodowód.

Derby australijskie w roku 1924 w Sydneyu i szereg innych wyścigów klasycznych wygrał ogier Heroic, syn importowanego z Anglji Valais i także z Anglji importowanej Chersonese.

HEROIC

Chersonese															
Chelandry								Cylgad							
Illuminata				Goldfinch				Gadfly				Cyllene			
Paraffin		Rosicrucian		Thistle		Ormonde		Merry Duches		Hampton		Arcadia		Bona Vista	
Paradigm	Blair Athoe	M-me Eglenbine	Beadsman	The Flower Safity	Scottish Chief	Lily Agnes	Bend'Or	Grand Duchess	Speculum	Lady Langden	Lord Clifden	Distant Shore	Isonomy	Vista	Bend'Or

Valais															
Lily of the Valley								Cicero							
Hamptoma				Martagon				Gas				Cyllene			
Feronia		Hampton		Figer Lily		Bend'Or		Illuminata		Ayrshire		Arcadia		Bona Vista	
Woodbine	Thormaulus	Lady Langden	Lord Clifden	Polly Agnes	Macaroni	Rouge Rose	Doncaster	Paraffin	Rosicrucian	Atalanta	Hampton	Distant Shore	Isonomy	Vista	Bend'Or

Załączony rodowód wskazuje inbreed'y na Cyllene'a i na klacz Illuminatę, a dalszy rozbiór wykazuje 4 prądy Bend'Ora i 3 prądy Hamptona. Pedigrée w całości niezwykłe — dało konia, który czyni honor znakomitej Chelandry, matce Perdicasa'a, Neil Gow i wielu innych bardzo dobrych koni. Należałoby jednak zauważyć, że podobnie skoncentrowany rodowód niekiedy daje dobre wyniki praktyczne, jednakże zazwyczaj przy transplantacji konia w zupełnie odmienne warunki klimatu, otoczenia, a później (w hodowli) warunki, które doprowadzają w klaczach odmienną, świeżą krew. Heroic w Anglji — zapewne nie byłby takim samym koniem.

— **Nicea,** 24 stycznia.

Grand Prix de la Ville de Nice 150.000 fr. (201.950 fr.) 4400 mtr., steeple chase wygrał 6 l. wał. kaszt. St. Bernard (Val Suzon i Valise de Voyage) p. A. Veil-Picard pod żokiejem L. Duffoure (75 kg. najwyższa w polu waga) Drugie miejsce zajął Ballyrack, trzecie Affectueux. Z 12 uczestników żaden nie upadł.

Totalizator: 17.50 fr. 20.50, 25 i 14 za 5 fr.

Redaktor i Wydawca: M. RADWAN. Druk K. Kowalewskiego, Warszawa, Piękna 15.